

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

РЕПУБЛИЧКА РАДИОДИФУЗНА АГЕНЦИЈА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
РЕПУБЛИЧКА РАДИОДИФУЗНА АГЕНЦИЈА

Бр. 02-2247/M-3

14 NOV 2011 20 год.

БЕОГРАД

Број: 02-2247/M-3
Датум: 14 NOV 2011
Београд

ОДГОВОР НА ИЗВЕШТАЈ О ПРИТИСЦИМА И КОНТРОЛИ МЕДИЈА У СРБИЈИ САВЕТА ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

У Извештају о притисцима и контроли медија у Србији поднетом влади од стране Савета за борбу против корупције (у даљем тексту Савет ЗБПК), поред анализе стања у медијима изнет је читав низ неистинитих ставова и инсинуација на рачун Републичке радиодифузне агенције и рада Савета, те препоруке за рад Савета РРА.

ПОЛИТИЧКИ УТИЦАЈ НА РАД САВЕТА РРА

Једна од најгрубљих тврдњи је она о политичком утицају на чланове Савета и њихов рад, односно њихове одлуке. Начин избора чланова Савета РРА је регулисан Законом о радиодифузији и као такав је неупитан. Ипак, треба нагласити да чланове регулаторних тела у земљама Европе често предлаже влада, скупштина или чак председник. У том смислу је актуелни Закон о радиодифузији имао демократичнији приступ проширивши листу овлашћених предлагача. Тврдња да је политички утицај извршен зато што је након доношења Закона о радиодифузији, влада, а касније скупштински одбор, имала право предлагања 3 односно 4 кандидата, имала би смисла да је након последњих парламентарних избора скупштина изгласала неповерење члановима Савета РРА који су били кандидати претходне владе. То се није десило, него су ти чланови остали чланови Савета РРА до коначног истека својих мандата када су изабрани нови чланови Савета.

Полемика о појединачним члановима Савета је крајње неумесна и заправо релативизује избор било ког појединца у било који државни или независни орган па тако и у чланство у Савету ЗБПК, јер се увек може рећи да је противкандидат био бољи. Попут Савета ЗБПК и Савета РРА има више чланова. Сви чланови су апсолутно самостални у својим одлукама. Чланови Савета РРА су људи од интегритета, истакнути новинари, врхунски уметници, уважени професори универзитета, медијски стручњаци и овакав извештај подрива и њихов лични, професионални и јавни статус.

Републичка радиодифузна агенција је самостална, односно, независна организација која врши послове од јавног интереса. Агенцијом управља Савет чији чланови не представљају организације које су их предложиле већ своју дужност обављају

1

самостално по сопственом знању и савести у складу са законом. Закон о радиодифузији у члану 26 став 3 дефинише: Нико нема право да на било који начин утиче на рад чланова Савета, нити су они дужни да поштују било чије инструкције у вези са својим радом, изузев одлука надлежног суда донетих у поступку судске контроле рада Савета.

Проблематично је и то што је Савет ЗБПК своје ставове, бар када је РРА у питању, градио на инсинуацијама, непровереним информацијама, иако је имао доступну целокупну документацију која му је стављена на увид. Рад Савета РРА је јаван. Све седнице се снимају аудио и видео и води се транскрипт. Изводи са седница се чине јавним путем саопштења, конференција за медије и путем интернет портала РРА. Свако заинтересовано лице или организација може по закону затражити увид у целокупну документацију РРА. То свакако може и Савет ЗБПК, који то никада није учинио, те је сасвим непримерено означавање рада РРА као нетранспарентног од стране институције која тако никада није ни била у прилици да се о евентуалној нетранспарентности осведочи.

Нетранспарентност власничке структуре медија

Осим политичких утицаја, Савет ЗБПК замера Савету РРА да је најодговорнији за (лоше) стање у медијима а посебно да је одговоран за нетранспарентне власничке трансформације, износећи непоткрепљену сумњу да је у тим случајевима РРА прекршила закон.

У Извештају о притисцима и контроли медија у Србији у одељку у коме се говори о нетранспарентној власничкој структури медија, наведено је да је чланом 41 Закона о радиодифузији прописано да на конкурс за емитовање програма не може учествовати домаће правно лице у коме су оснивачи страна правна лица регистрована у земљама у којима према унутрашњим прописима тих земаља није дозвољено или није могуће утврдити порекло оснивачког капитала, али да упркос таквој законској одредби у Србији постоји већи број медија чији власници потичу управо из тих земаља.

Ради правилног тумачења одредбе из члана 41 Закона о радиодифузији исту је неопходно цитирати онако како она заиста и гласи. Тако је чланом 41 став 1, 2 и 3 прописано следеће:

Ималац дозволе за емитовање програма може бити само домаће правно или физичко лице које је регистровано за делатност производње и емитовања радио и телевизијског програма и који има седиште, односно пребивалиште на територији Републике Србије.

Домаће правно лице у коме су оснивачи страна правна лица регистрована у земљама у којима према унутрашњим прописима тих земаља није дозвољено или није могуће утврдити порекло оснивачког капитала, не може учествовати на јавном конкурс за дозволу за емитовање програма.

Страно физичко или правно лице може учествовати у оснивачком капиталу имаоца дозволе за емитовање програма највише до 49% укупног капитала, осим ако међународним уговорима које је ратификовала Савеза Република Југославија није другачије предвиђено.

На Јавном конкурс за издавање дозвола за емитовање телевизијског програма на територији Републике Србије учествовала су домаћа правна лица која су регистрована за делатност производње и емитовања телевизијског програма и на расписаном јавном конкурс није учествовало ниједно домаће правно лице у коме су оснивачи страна правна лица регистрована у земљама у којима према унутрашњим прописима тих земаља није дозвољено или није могуће утврдити порекло капитала.

Пример РТЛ-а: Пријаву на овај јавни конкурс поднело је домаће правно лице РТЛ ТВ д.о.о. из Београда чији су оснивачи страном правно лице RTL Group Central & Eastern Europe GmbH које у оснивачком капиталу учествују са 49% и домаћа правна лица – Мали Колектив, Атлас Систем, Pharmaswiss и НВВ Банка Србија и Црна Гора, који заједно имају учешће од 51% од укупног капитала РТЛ ТВ. Мали колектив, Pharmaswiss и НВВ Банка Србија и Црна Гора су правна лица основана од стране страних правних лица која су регистрована у складу са прописима Републике Србије, те се сматрају домаћим правним лицима.

Обзиром да је један део капитала оснивача РТЛ д.о.о Београд пореклом са Британских Девичанских острва, Савет РРА је затражио мишљење Министарства за међународне економске односе са иностранством и Министарства културе након чега је одлуком Савета Републичке радиодифузне агенције прихваћена пријава овог подносиоца на Јавном конкурс (мишљење Министарства за међународне економске односе број 0008/2006-000 од 14.04.2006. године, мишљење Министарства за економске односе са иностранством број 180-07-00-3/2006-02 од 10.04.2006. године, мишљење Министарства културе број 345-00-101/2005-01 од 10.04.2006 (дато „RTL TV” д.о.о. из Београда)).

Тиме је Савет РРА у целости поступио у складу са одредбом члана 41 Закона о радиодифузији став 1, 2 и 3 и на наведеном Јавном конкурс учествовала су само домаћа правна и физичка лица чије је порекло капитала било несумњиво.

Овакво мишљење које је везано за капитал који је пореклом са Британских Девичанских острва Савет РРА је изнео и у својој одлуци којом је одбијен приговор РТЛ ТВ д.о.о из Београда на одлуку Савета РРА о издавању дозвола за емитовање телевизијског програма за територију Републике Србије број 239/06 од 19. 04.2006. године, а коју одлуку је потврдио и Врховни суд Србије пресудом број У 8099/07 од 01. 07.2008. године.

Исти поступак је спроведен и на Јавном конкурс за издавање дозвола за емитовање радио програма за подручје Републике Србије. На том јавном конкурс није било подносилаца пријаве који нису могли да учествују из разлога да су оснивачи домаћег

правног лица које је подносилац пријаве страна правна лица регистрована у земљама у којима према унутрашњим прописима није могуће или није дозвољено утврдити порекло оснивачког капитала.

Сва домаћа правна лица која су учествовала на наведеним јавним конкурсима за емитовање телевизијског и/или радио програма за територију Републике Србије била су у обавези да поред пријаве на јавни конкурс доставе сву документацију која је била наведена у условима конкурса. Законска обавеза подносиоца пријаве, а што је било наведено и у тексту конкурса, јесте да уз пријаву достави доказ о регистрацији за обављање делатности производње и емитовања телевизијског програма. То значи да је сваки подносилац пријаве на јавни конкурс морао да достави Извод из регистра о регистрацији издат од Агенције за привредне регистре (АПР) у коме су садржани подаци о оснивачима подносиоца пријаве, као и чињеница да су регистровани за обављање одређене делатности.

У извештају Савета ЗБПК стоји: *Упркос таквој законској одредби, у Србији постоји већи број медија чији власници потичу управо из таквих земаља (где није могуће утврдити порекло капитала).* Из свега наведеног може се закључити да је Савет ЗБПК своје закључке доносио на основу погрешних информација. Управо се на примеру немачке РТЛ види да је Савет РРА тамо где је постојала изражена сумња у порекло капитала поступао у складу са законом, с обзиром да је део компаније регистрован на Британским Девичанским острвима.

Дакле, оно што Савет ЗБПК тврди да постоји као пропуст рада Савета РРА, напосто код других емитера није утврђено као недостатак.

Регистрацију привредних друштава врши Агенција за привредне регистре која цени испуњеност законских услова садржаних у Закону о привредним друштвима и врши упис привредних друштава у регистар уношењем свих релевантних података о истом. Регистар као и извод из регистра је јаван и за податке садржане у истим важи претпоставка тачности у односу на сва лица којима су ти подаци неопходни, а у конкретном случају и за Савет РРА. Према томе, Савет РРА је све податке прихватио онакве какви су садржани у регистру, при томе посебно наводећи да у току спровођења јавног конкурса ни у односу на осталу приложену документацију подносиоца пријаве није утврђено да су дати нетачни и/или неистинити подаци.

Савет РРА је приликом доношења одлука о издавању дозвола за емитовање телевизијског и радио програма за подручје Републике Србије узимајући податке који су садржани у регистру Агенције за привредне регистре у потпуности поступио у складу са одредбом члана 41 став 1, 2 и 3 Закона о радиодифузији.

Овде је неопходно навести и чињеницу да је Савет РРА приликом доношења наведених одлука посебно ценио и одредбу из члана 97 – 103 Закона о радиодифузији којима је регулисано спречавање недозвољене медијске концентрације, обзиром да су иста правна лица били учесници наведених јавних конкурса као и конкурса за

емитовање радио и телевизијског програма на подручју региона Града Београда (на пример: учешће Б92 на јавном конкурс за издавање дозволе за емитовање телевизијског и радио програма за подручје Републике Србије; учешће Pink International Company на јавном конкурс за издавање дозволе за емитовање телевизијског програма за подручје Републике Србије и јавног конкурс за издавање дозволе за емитовање радио програма на подручју региона Града Београда, учешће ЈП Студио Б на јавном конкурс за издавање дозволе за емитовање телевизијског и радио програма за подручје региона Града Београда).

Својим одлукама Савет РРА није дозволио ниједну недозвољену медијску концентрацију, односно преовлађујући утицај на јавно мњење чиме је у целости поступио у складу са одредбама из члана 99 и 100 Закона о радиодифузији.

Након издавања дозвола за емитовање телевизијског и радио програма за подручје целе Републике, имаоци дозвола за емитовање програма подносили су захтеве за промену власничке структуре, а у складу са одредбом члана 41 став 4 и члана 103 Закона о радиодифузији.

Наиме одредбом члана 41 став 4 Закона о радиодифузији је предвиђено да ради контроле структуре и порекла капитала имаоца дозволе, ималац дозволе је дужан да за сваку промену власничке структуре прибави претходну сагласност Агенције.

Између осталих, захтеве за промену власничке структуре подносили су имаоци дозволе – правна лица Фокс д.о.о и А.Д. Б92, оба из Београда. Уз своје захтеве имаоци дозволе били су дужни да Агенцији доставе сву неопходну документацију потребну за одлучивање по тим захтевима. Тако су морали да доставе и: изводе о регистрацији правних лица која ступала као суоснивачи правног лица које је ималац дозволе, оверене уговоре, одлуке Скупштине акционара и Управног одбора, оверене личне изјаве о непостојању недозвољене медијске концентрације, на основу којих доказа је Савет РРА доносио одлуку о давању сагласности за сваку промену власничке структуре. Како се ради о документима и доказима који су издати од стране надлежних органа Србије или друге земље у којој је извршена регистрација, те да су у питању судски оверене изјаве и уговори, Савет РРА је своје одлуке морао и могао да заснива само на приложеним доказима и чињеницама које су у њима садржане. При томе, још један пут треба навести да су регистри привредних друштава како у Србији, тако и у другим земљама јавни, те да за податке којима су у њима садржани важи претпоставка апсолутне тачности.

Међутим, Савет ЗБПК тврди: *Упркос таквој законској одредби, у Србији постоји већи број медија чији власници потичу управо из таквих земаља. Међутим, поред информација које су већ доступне јавности на сајту Агенције за привредне регистре, приказ РРА даје још само податке о власницима страних правних лица која учествују у власништву домаћих медија, што суштински не доприноси већој транспарентности медијског власништва, јер се уместо имена правих власника, код ове врсте предузећа, најчешће појављују имена адвоката, који их заступају.*

Иако се у извештају Савета ЗБПК наводи да је РРА пружила и информацију о правим власницима (физичким лицима) правних лица која учествују у власништву домаћих медија, то по Савету ЗБПК није довољно транспарентно. Тиме сам закључак Савета ЗБПК дискредитује њихову тврдњу о нетранспарентности. Јер уколико се зна власник правног лица, законска обавеза је испуњена. Не постоји могућност да РРА открије или докаже личну повезаност власника неког страног инвестиционог фонда са било којим власником медија у Србији уколико су испуњени сви законом постављени услови. Савет ЗБПК наводи као пример офшор компаније иза којих стоје адвокатске канцеларије. У Аустрији, где је регистрован инвестициони фонд који учествује у власништву ТВ Авала, не постоје офшор компаније.

Приликом давања претходне сагласности за промену власничке структуре, Савет РРА је увек утврђивао и то да ли се евентуалном променом власничке структуре мења учествовање страног правног лица у оснивачком капиталу имаоца дозволе преко законом дозвољеног учешћа од 49% укупног капитала и утврдио да се то ниједном није догодило. Према томе, Савет РРА је правилном применом одредбе члана 41 став 4 у вези става 3 Закона о радиодифузији по оваквим захтевима имаоца дозволе донео позитивне одлуке.

Наравно да је приликом доношења одлуке о захтевима имаоца дозволе за промену власничке структуре Савет РРА ценио и одредбу члана 41 став 2 Закона о радиодифузији, па је из тог разлога од подносиоца захтева тражио податке о регистрацији страних правних лица у земљама у којима су оснивани и на тај начин утврдио цео след оснивања страног правног лица за које је ималац дозволе поднео захтев да учествује у његовом оснивачком капиталу.

Ти подаци су објављени и на сајту Републичке радиодифузне агенције без обзира на чињеницу да је власничка структура свих домаћих правних лица, па и имаоца дозволе за емитовање програма, већ уписана у регистру који води Агенција за привредне регистре и у регистру јавних гласила.

На основу низа непотврђених ставова Савет ЗБПК даље доноси закључак: *Често, међутим, нетранспарентност власништва омогућава да до тог јавног добра, односно да до већег броја медија са националном покривеношћу, дође исти власник, што је у супротности са Законом.*

Ово се посебно односи на ТВ Прва и РТВ Б92.

Када је у питању ТВ Прва, иако се ради о компанији регистрованој на Кипру - Antena stream T.V. limited, познато је апсолутно свако физичко лице као и проценат са којим учествује у власништву ове компаније. Упркос томе Савет ЗБПК закључује: *ТВ Прва је одличан пример како нетранспарентност власништва, супротно Закону, даје могућност истом власнику да дође у посед већег броја медија са националном покривеношћу.* Оваква тврдња своју кулминацију достиже у ставу Савета ЗБПК: *Према регистрима емитера у Грчкој, Антена и Македонија су формално међусобно*

независне ТВ куће, али Антена заправо није само формално преузела контролни пакет у ТВ Македонији због грчких прописа о медијској концентрацији, али управља том телевизијом. Због тога су се у јавности појавиле сумње да РТВ Б 92 и ТВ Прва имају истог власника. Савет ЗБПК у овом случају осим што изражава сумњу у домаће државне органе и независно регулаторно тело, шири своју сумњу и на државне органе Грчке и тамошње регулаторно тело. Верујући да Савет ЗБПК као озбиљно тело поседује документа којима се ова тврдња може доказати требало би обавестити амбасадора Грчке о овом проблему као и грчко регулаторно тело за радиодифузију.

Упркос недостатку правних аргумената и документованих доказа, Савет ЗБПК допушта себи да закључи да је Савет РРА одобрио власничку трансформацију А.Д. Б92 упркос великим сумњама да је тиме повређен члан 99 Закона о радиодифузији, односно да је дошло до недозвољене медијске концентрације.

Одређена недоумица приликом одлучивања о захтевима за промену власничке структуре имаоца дозволе појавила се у примени одредбе из члана 46 Закона о радиодифузији којим чланом је регулисана непреносивост и неотуђивост дозволе. Обзиром да је ставом 1 наведеног члана прописано да се дозвола за емитовање програма, као и дозвола за радио станицу, не може уступати, изнајмљивати, или на други начин пренети или отуђити, Савет РРА је затражио мишљење Министарства културе којим је тражио тумачење поводом захтева два ТВ емитера за национално покривање да у оквиру постојећих правних лица којима је на основу јавних конкурса издата дозвола за емитовање програма изврше промену оснивача у проценту већем од 50% у односу на структуру власништва на дан добијања дозволе. Министарство културе је у свом мишљењу навело да из одредби Закона 41 став 1 и 4, 46 и 103 Закона о радиодифузији произилази да је дозвола за емитовање програма везана за правно лице, а не за оснивача правног лица и да у случају када правно лице промени свог оснивача, не престаје да важи дозвола за емитовање програма чији је носилац правно лице коме је дозвола на основу конкурса издата (мишљење број 011-00-00114/2008-10 од 07.11.2008. године)

Пријава промене власничке структуре имаоца дозволе утврђена је и одредбом члана 103 Закона о радиодифузији, а ради утврђивања чињенице да ли ће се планираном променом власничке структуре остварити недозвољена медијска концентрација. У складу са тим Савет РРА је приликом сваког захтева за промену власничке структуре утврђивао и наведену чињеницу. Ако Агенција утврди да ће се планираном променом власничке структуре остварити недозвољена медијска концентрација њена обавеза је да препоручи емитеру да промене уподоби на начин на који би се иста избегла. Уколико емитер не поступи у складу са препоруком и тако наступи неки од случајева недозвољене медијске концентрације, на њега ће се применити одредбе за престанак важења дозволе за емитовање програма пре истека рока на који је издата.

Приликом одлучивања о захтевима за промену власничке структуре ималаца дозволе за емитовање телевизијског и радио програма на територији Републике Србије, Савет

PPA је утврдио да су исти захтеви у складу са одредбом члана 99 и 100 Закона о радиодифузији, те није примењивао одредбе члана 103 став 2 и 3 истог закона.

Овде је посебно потребно навести промену власничке структуре А.Д. Б92 из Београда када је један од оснивача и ималац дозволе FOX телевизија д.о.о. из Београда. FOX телевизија д.о.о. из Београда, као ималац дозволе за емитовање телевизијског програма за подручје Републике Србије, у складу са одредбом члана 99 став 1 тачка 1 Закона о радиодифузији може да учествује у оснивачком капиталу другог емитера који има исту такву дозволу (а што је случај са ТВ Б92) са највише до 5%. Захтев на који је Савет PPA дао сагласност односи се на учешће FOX телевизија д.о.о. из Београда у оснивачком капиталу другог емитера ТВ Б92 са учешћем од свега 1,31%.

Како се одредба члана 99 Закона о радиодифузији примењује и на учешће физичког лица које је оснивач емитера (члан 100 Закона о радиодифузији), све горе наведено односи се и на учешће Жељка Митровића са 4,99% у оснивачком капиталу ТВ Авала, а који је искључиви оснивач Pink International Company д.о.о. из Београда.

Према томе, Савет PPA је приликом доношења одлука о издавању дозволе за емитовање телевизијског и радио програма за територију Републике Србије, као и приликом доношења одлуке у осталим јавним конкурсима, поступао у складу са одредба Закона о радиодифузији, а што је потврдио и Врховни суд Србије у својим одлукама на основу којих одлука су постале правоснажне одлуке Савета PPA.

Против одлука Савета PPA о давању сагласности на промену власничке структуре ради контроле структуре и порекла имаоца дозволе није никада тражена судска заштита у управном спору нити је било које заинтересовано лице, након објављивања ових одлука на сајту Агенције, оспорило такву одлуку усмено или писмено, а посебно не на начин да је Агенцији доставило писмене доказе којим би довели у сумњу одлуку Савета PPA.

Посебно треба истаћи да Савет PPA у складу са одредбом члана 8 Закона о радиодифузији којом је утврђена надлежност Агенције не може да спроводи поступке провере тачности података садржаних у јавним регистрима других органа Републике Србије или друге земље, а ниједан државни орган, институција или агенција није доставила писмене доказе о томе да је у неком од поступака који су у њиховој надлежности утврђено нетачност података, евентуално брисање одређених чињеница у регистру или било која друга одлука, коначна и правоснажна због које би Савет PPA у оквиру својих овлашћења, а у складу са одредбама Закона о општем управном поступку поништио или укинуо своју одлуку.

И на примеру ТВ Авала може се видети сва бесмисленост оптужби Савета ЗБПК која се пре свега састоји у сумњама, што је неутуђиво демократско право свакога, али иако се из документације која се може добити од Аустријског привредног регистра може утврдити ко је власник Greenber invest, Савет ЗБПК износи тврдњу да се не зна ко је прави власник. Исти модел криминализације Савет ЗБПК примењује и код примера

Радио Индекса и радија Роуд Стар. Иако су имена власника јавно доступна у АПР-у, Савет ЗБПК их квалификује као „извесни словеначки држављанин“, „особа са тим именом“ итд.

ЗАШТИТА ДЕЦЕ И МАЛОЛЕТНИКА

Савет РРА никада није пропустио да реагује у случајевима драстичног угрожавања општег интереса приказивањем насиља у ријалити програмима као и осталим телевизијским и радио програмима. Иако по члану 68. Закона о радиодифузији емитери „не смеју да емитују програме чији садржаји могу да штете физичком, менталном или моралном развоју деце и омладине, да такве програме јасно означе, а уколико их емитују, да то чине само између 24.00 и 06.00 сати”, у пракси су се често оглушивали о ову законску обавезу која је додатно прецизирана у оквиру документа Опште обавезујуће упутство о понашању емитера (Кодекс понашања емитера; „Службени гласник РС“ бр. 63/07). Шта више Савет РРА је у фебруару и априлу 2011. године донео још два Обавезујућа упутства:

- Обавезујуће упутство о понашању емитера у вези са „ријалити програмима“ („Службени гласник РС“ бр. 17/11) које забрањује емитовање „ријалити програма“ у директном преносу и обавезује емитере да такве програме означе бројком „18“, ако их емитују у периоду од 24:00 до 06:00 часова, а обухватају садржаје који могу да штете малолетницима;
- Обавезујуће упутство о понашању емитера у вези са емитовањем програмских садржаја који могу да нашkode физичком, менталном или моралном развоју малолетника („Службени гласник РС“ бр. 24/11) прописује време емитовања и начин обележавања програма који је емитер категоризовао као програмски садржај који може да нашkode физичком, менталном или моралном развоју свих малолетника, без обзира на њихов узраст, и који мора да носи ознаку „18“.

Савет РРА је реаговао приликом сваког екцеса који се дешавао у свим програмима свих емитера а не само ријалити програма. Такве реакције Савета РРА имале су за учинак тренутно уклањање таквих појава на програмима појединих емитера, промену термина емитовања, удаљавања одређених учесника из програма као и извињење јавности од стране емитера. Поред тога Савет РРА је изрекао и више опомена и поднео више прекршајних и кривичних пријава управо по овим основима. Наводимо само неке случајеве када је поред осталих законом предвиђених пријава изречена и мера опомене:

- (1) решење Савета Агенције од 29.10.2009. године којим се емитеру ТВ Пинк изриче мера опомене због тога што је у емисији „Тренутак истине“ емитовао програмске садржаје који су могли да штете физичком, менталном или моралном развоју деце и омладине, чиме је прекршио обавезу утврђену одредбом члана 68. став 1. тачка 5) Закона о радиодифузији;